

[Dorte Bennedsen]

disse serbiske statsborgere, vi drøfter her i dag, er bedst tjent med at få individuelle behandlinger.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det har de fået, og det fik palæstinenserne også; de fik også en individuel behandling, da vi behandlede spørgsmålet i folketingssalen. Jeg kan udmærket huske den lovgivning meget, meget tydeligt. Det var en flov lovgivning, og jeg kan godt forstå, hvis Socialdemokratiet forsøger at flygte fra den ved at sige, at man godt nok havde betænkeligheder. Jeg hørte nu ikke, at man udtrykte ret mange betænkeligheder under behandlingen af den lovgivning. Jeg husker behandlingen meget, meget tydeligt, og jeg vil bare sige til fru Dorte Bennedsen, at der er foretaget en individuel behandling ligesom for de palæstinensiske besættere i Blågårds Kirke. Behandlingen er nøjagtig den samme, der er ingen forskel.

Peter Duetoft (CD):

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Pia Kjærsgaard siger, at CD ikke stemte for særloven i sin tid om palæstinenserne, og vi vil heller ikke tilslutte os en særlov om militærnægterne i denne sag, alene fordi vores udgangspunkt faktisk er det samme som flygtningelovgivningens, nemlig at det er den individuelle behandling, der er det vigtige. Derfor er vi også i overensstemmelse med det synspunkt, vi hele tiden har haft.

Jeg mener, at den diskussion, som fru Ebba Strange rejste, og som gav anledning til nogle korte bemærkninger for et stykke tid siden – altså spørgsmålet, om Serbien er krigsførende eller ikkekrigsførende – er aldeles afgørende i denne diskussion. Jeg er enig i, at hvis det var sådan, at Serbien var krigsførende, og at disse mennesker, der bliver sendt tilbage, kunne ende i Bosnien, ville det give en helt anden dimension i sagen, og derfor vil jeg naturligvis godt opfordre – om ikke indenrigsministeren, så dog udenrigsministeren – til løbende at orientere os om, hvorvidt man kan se en ændring i situationen i løbet af de kommende måneder. Man kan jo ikke vide, hvad der vil ske på Balkan; der kan ske mange gode og dårlige ting dernede, og derfor er det selvfølgelig særdeles afgørende, at den situation ikke ændrer sig.

Jeg er sådan set også nødt til at sige om det tidligere indlæg fra fru Ebba Strange, at krigens fortsættelse afhænger altså ikke af, at et eller andet antal militærnægtere sendes tilbage til Serbien. Som også fru Ebba Strange var inde på, er der mange ingredienser, der fører til krigens fortsættelse, bl.a. at den nu er kammet over til det fuldstændig bindegale had, hvor alle skyder på alle og alle hader hinanden. Det er det, der gør, at krigen næsten er kommet ind i en selvforstærkende inerti, og hvordan man kommer ud af den, kan man jo så diskutere i andre debatter end lige netop den i dag. Men at påstå, at det vil ændre noget som helst i krigens forløb, hvis man sender et antal militærnægtere tilbage, tror jeg er at overdrive den sag ganske meget.

Når jeg gør noget ud af det, er det selvfølgelig, fordi det er et utrolig ubehageligt argument at få skudt i skoene, at det, vi nu gør, er med til at forlænge en krig, som vi alle sammen hader og alle sammen er imod. Jeg vil godt sige, at jeg ikke er enig i, at dette skridt fører til en forlængelse af krigen.

Jeg mener også, det er vigtigt – og jeg er glad for, at ministeren understreger det i sin redegørelse – at enhver etnisk begrundet frygt for særbehandling i det tidligere Jugoslavien selvfølgelig vil føre til en nyvurdering af spørgsmålet om asyl i Danmark. Det vil sige, at hvis nogle af de påstande, der er fremme om, at man af etniske grunde bliver indrulleret i specielle kompagnier eller behandlet specielt dårligt – som straf fordi man f.eks. er sigøjner, ungare eller muslim – er sande, vil det selvfølgelig få indvirkning på asylbehandlingen her i Danmark, og den understregning er vi i hvert fald tilfredse med i CD. Men så er det jo ikke, fordi de mennesker er militærnægtere, at de vil få asyl, men netop fordi der er andre begrundelser.

CD og jeg selv er enig med ministeren i, at hvis man lavede en regel om, at militærnægtere fra Serbien kunne blive i Danmark, ville det i løbet af kort tid få en afsmittende virkning på andre dele af vores asyllovgivning. Og uden at jeg vil slås i hartkorn med Fremskridtspartiet, kan jeg nu bruge et udtryk, som jeg ved at Fremskridtspartiet har brugt mange gange – det er også et af de mildere, de har brugt – nemlig spørgsmålet om ladeporten. Jeg må sige, at jeg anser det for ulykkeligt, hvis vi skulle